

Το Βιβλίο του Δανιήλ - Αριθμός Εκατόν Ενενήντα Πέντε

*Η Πορεία προς τον Κυριακάτικο Νόμο: Ο Ρόλος του Τραμπ και η Προφητική
Εκτύλιξη στο Δανιήλ 11*

Jeff Pippenger
2024-04-25

Η κρυμμένη ιστορία του εδαφίου σαράντα περιέχει τη γραμμή των έξι προέδρων από τον καιρό του τέλους, το 1989, έως το 2020, όταν ο Μπάιντεν, ο έβδομος πρόεδρος, έκλεψε την προεδρία. Το 2020 σηματοδοτεί την αρχή μιας κρυμμένης ιστορίας, από εκείνο το σημείο έως τον «Αλέξανδρο τον Μέγα», που αντιπροσωπεύει τον καιρό κατά τον οποίο εγκαθίσταται το έβδομο βασίλειο της βιβλικής προφητείας στον επικείμενο νόμο της Κυριακής. Εκείνοι οι δέκα βασιλείς συμφωνούν αμέσως να δώσουν το έβδομο βασίλειό τους στο όγδοο βασίλειο, το οποίο είναι εκ των επτά — την παπική εξουσία. Εκείνη η κρυμμένη ιστορία αρχίζει με τον έβδομο πρόεδρο και τελειώνει με το έβδομο βασίλειο.

Όταν η ιστορία προσδιορίζει ότι μεταξύ του Ξέρξη, ο οποίος αντιπροσωπεύει τον πλούσιο βασιλιά που ξεσηκώνει την Ελλάδα, και του Μεγάλου Αλεξάνδρου, υπήρξαν οκτώ Πέρσες βασιλείς, διαπιστώνουμε ότι η κρυμμένη ιστορία μεταξύ του τέλους του εδαφίου δύο και του εδαφίου τρία αντιπροσωπεύει την εικόνα του θηρίου ως χρόνο δοκιμασίας διά του αριθμού οκτώ. Η εικόνα του θηρίου στις Ηνωμένες Πολιτείες έχει τεθεί πλήρως σε ισχύ όταν επιβάλλεται ο νόμος της Κυριακής, και στο σημείο εκείνο καταφθάνουν το έβδομο και έπειτα το όγδοο βασίλειο. Οι οκτώ Πέρσες βασιλείς καταλήγουν στον Μέγα Αλέξανδρο, ώστε ο αριθμός οκτώ να σηματοδοτεί τον χρόνο δοκιμασίας της εικόνας του θηρίου, ο οποίος ολοκληρώνεται με τον νόμο της Κυριακής.

Τα εδάφια δέκα έως δεκαπέντε μάς πληροφορούν ότι η περίοδος δοκιμασίας της εικόνας του θηρίου ήταν ο τρίτος από τρεις ορόσημους σταθμούς που παριστάνονται από την ιστορία των Μακκαβαίων, και ότι ο τρίτος αυτός ορόσημος σταθμός ήταν μια χρονική περίοδος που άρχισε το 161 π.Χ. και έληξε το 158 π.Χ. Η περίοδος εκείνη ακολούθησε τον πρώτο ορόσημο σταθμό του 167 π.Χ., ο οποίος προσδιόριζε την έναρξη της Επανάστασης των Μακκαβαίων στη Μωδεϊν, μια πόλη της οποίας το όνομα σημαίνει «να διαμαρτύρεται». Το 164 π.Χ. ακολούθησε εκείνη τη διαμαρτυρία στη Μωδεϊν και προσδιόρισε τη δεύτερη αφιέρωση του δεύτερου ναού. Το 164 π.Χ. προσδιορίζει τη δεύτερη ορκωμοσία του Donald Trump ως του όγδοου προέδρου από τον Reagan το 1989, ο οποίος είναι εκ των επτά. Η ορκωμοσία του στις 20 Ιανουαρίου 2025 παριστανόταν από το 164 π.Χ., και από την τελετή επανειρώσεως, η οποία παρήγαγε το σατανικό θαύμα που περιλαμβάνει δύο αναφορές στο ότι ο όγδοος είναι εκ των επτά.

Επομένως, οι οκτώ Πέρσες βασιλείς αντιπροσωπεύουν την ιστορία της συμμαχίας των Ιουδαίων με τη Ρώμη από το 161 π.Χ. έως το 158 π.Χ., και κατ' αυτόν τον τρόπο παρέχουν δεύτερη μαρτυρία για τον χρόνο δοκιμασίας της εικόνας του θηρίου που ακολουθεί την ορκωμοσία του Τραμπ το 2025. Το εδάφιο δύο προχωρεί έως την κλαπέισα εκλογή του 2020, όπου και καταλήγει

έως ότου εφαρμοσθεί η ιστορική μαρτυρία των οκτώ Περσών βασιλέων, και αυτοί βρίσκουν την εφαρμογή τους μετά τη δεύτερη ορκωμοσία του Τραμπ. Μόλις οι οκτώ Πέρσες βασιλείς τοποθετηθούν επάνω στην ιστορία μεταξύ του εδαφίου δύο και τρία, εξακολουθεί να υπάρχει μία κρυμμένη περίοδος από την ορκωμοσία του Μπάιντεν έως τη δεύτερη ορκωμοσία του Τραμπ.

Αυτή η κεκρυμμένη ιστορία ταυτοποιείται στο ενδέκατο κεφάλαιο της Αποκάλυψης, όπου το θηρίο της αθεΐας θανατώνει τους δύο μάρτυρες το 2020. Έπειτα, ύστερα από τρεισήμισι συμβολικές ημέρες, ο Μιχαήλ κατέρχεται για να αναστήσει τους δύο μάρτυρες. Ένας «αναστημένος» Τραμπ άρχισε την τρίτη του εκστρατεία για την προεδρία στις 15 Νοεμβρίου 2022, και μια αναστημένη «φωνή βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ» άρχισε να καλεί τις εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες στα τέλη Ιουλίου 2023.

Τα εδάφια δέκα, ένδεκα και δώδεκα του ενδέκατου κεφαλαίου του Δανιήλ προσδιορίζουν τον Ουκρανικό Πόλεμο, ο οποίος άρχισε το 2014 και θα λήξει με ρωσική νίκη, ακολουθούμενη από την κατάρρευση της παρούσας ρωσικής συνομοσπονδίας, όπως προτυπώνεται από την κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης το 1989.

Τα εδάφια δεκατρία έως δεκαπέντε προσδιορίζουν τρεις γραμμές προφητείας. Η γραμμή της θεραπείας του παπισμού, η οποία αρχίζει όταν η πόρνη της Τύρου εξέρχεται από την απόκρυψή της, προτυπώνεται από το εδάφιο δεκατέσσερα, και η ιστορική της εκπλήρωση είναι το 200 π.Χ., όταν η ειδωλολατρική Ρώμη εισήλθε στην προφητική ιστορία ως οι λησταί του λαού σου, οι οποίοι υψώνουν εαυτούς, αλλά πέφτουν.

Στα τρία αυτά εδάφια, η προφητική γραμμή του αποστατημένου Ρεπουμπλικανισμού παριστάνεται μέσω της ιστορίας του Αντιόχου Γ', ο οποίος προτυπώνει τον ρόλο του Τραμπ ως του όγδοου προέδρου, δηλαδή ενός εκ των επτά. Τα εδάφια προσδιορίζουν επίσης την προφητική γραμμή του αποστατημένου Προτεσταντισμού, όπως παριστάνεται από την ιστορία των Μακκαβαίων.

Η προφητική γραμμή του αληθινού προτεσταντικού κέρατος, η οποία άρχισε ως η Φιλαδελφική κίνηση των Μιλλεριτών και καταλήγει ως η Φιλαδελφική κίνηση των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, πρέπει επίσης να τοποθετηθεί επάνω στην κρυμμένη ιστορία του τεσσαρακοστού εδαφίου. Οι επτά βροντές του δεκάτου κεφαλαίου της Αποκαλύψεως αποτελούν σύμβολο τόσο της Φιλαδελφικής κίνησης των Μιλλεριτών όσο και των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων. Η σφράγιση της προφητείας και η αποσφράγιση της προφητείας επιτελούνται από τον Χριστό, και όταν το πράττει αυτό, παρουσιάζει τον Εαυτό Του ως τον Λέοντα της φυλής του Ιούδα. Στο δέκατο κεφάλαιο, ο άγγελος για τον οποίο η Αδελφή Ουάιτ λέγει ότι είναι «όχι λιγότερο πρόσωπο από τον Ιησού Χριστό» «έκραξε με φωνή μεγάλη, καθώς λέων βρυχάται· και αφού έκραξε, αι επτά βρονταί ελάλησαν τας φωνάς αυτών».

Ο Χριστός, ως ο Λέων εκ της φυλής του Ιούδα, τοποθέτησε τις επτά βροντές μέσα στην προφητική ιστορία γύρω στο έτος 100, και αμέσως τις εσφράγισε, διότι «όταν αι επτά βρονταί ελάλησαν τας φωνάς αυτών», ο Ιωάννης «ήτο έτοιμος να γράψη· και» «ήκουσα φωνήν εκ του ουρανού λέγουσαν», «σφράγισον όσα ελάλησαν αι επτά βρονταί, και μη τα γράψης».

Η κεκρυμμένη ιστορία του εδαφίου σαράντα αποσφραγίζεται τώρα από τον Λέοντα της φυλής του Ιούδα, και μέσα σε αυτή την ιστορία η γραμμή του αληθινού προτεσταντικού κέρατος παριστάνεται από τις επτά βροντές. Όταν η φωνή εν τη ερήμω άρχισε να κράζει τον Ιούλιο του 2023, ο Λέων της φυλής του Ιούδα αποσφράγισε μία ακόμη αποκάλυψη ως προς το τι παριστάνουν οι «Επτά Βροντές».

Οι επτά βροντές αντιπροσωπεύουν την ιστορία από τις 18 Ιουλίου 2020, όταν η κίνηση των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων εφονεύθη στους δρόμους, έως τον προσεχώς ερχόμενο νόμο της Κυριακής. Η γραμμή των επτά βροντών προσδιορίζει «γεγονότα» που λαμβάνουν χώρα μέσα σε εκείνη την ιστορία. Η πρώτη απογοήτευση ακολουθείται από το μήνυμα της Μεσονυκτίου Κραυγής, και ακολουθείται από τον νόμο της Κυριακής. Όταν η Αδελφή White προσδιόρισε τις επτά βροντές, είτε ως την ιστορία του πρώτου και του δεύτερου αγγέλου είτε ως μελλοντικά γεγονότα, και στις δύο παραστάσεις προσδιόρισε ότι αυτές αντιπροσωπεύουν «γεγονότα».

Το μήνυμα της Κραυγής του Μεσονυκτίου μπορεί να ακούγεται ως κάτι που δεν είναι «γεγονός», όμως στη Μιλλεριτική ιστορία η κατασκήνωση του Έξετερ από τις 12 έως τις 17 Αυγούστου 1844 ήταν ένα «γεγονός», με διάφορες συναφείς λεπτομέρειες συνδεδεμένες με αυτό το γεγονός. Ωστόσο, η άφιξη του μηνύματος της Κραυγής του Μεσονυκτίου στην κατασκήνωση ήταν επίσης εκπλήρωση της παραβολής των δέκα παρθένων του Ματθαίου 25. Το «γεγονός» της κατασκήνωσης του Έξετερ ήταν εκπλήρωση των επτά βροντών, αλλά η παραβολή των δέκα παρθένων δεν πραγματεύεται εκείνα τα γεγονότα· πραγματεύεται την «εμπειρία» των παρθένων,

«Η παραβολή των δέκα παρθένων του Ματθαίου 25 απεικονίζει επίσης την εμπειρία του Αντιβεντιστικού λαού». Η Μεγάλη Διαμάχη, 393.

Όπως οι επτά βροντές προσδιορίζουν την παράλληλη ιστορία του κινήματος του πρώτου και του τρίτου αγγέλου, έτσι και η παραβολή των δέκα παρθένων προσδιορίζει επίσης τις δύο παράλληλες ιστορίες.

«Συχνά παραπέμπομαι στην παραβολή των δέκα παρθένων, από τις οποίες πέντε ήσαν φρόνιμες και πέντε μωρές. Η παραβολή αυτή έχει εκπληρωθεί και θα εκπληρωθεί κατά γράμμα, διότι έχει ιδιαίτερη εφαρμογή στον παρόντα καιρό και, όπως το μήνυμα του τρίτου αγγέλου, έχει εκπληρωθεί και θα εξακολουθήσει να αποτελεί παρούσα αλήθεια μέχρι τη συντέλεια του χρόνου». Review and Herald, 19 Αυγούστου 1890.

Το σύμβολο των επτά βροντών αντιπροσωπεύει τα «γεγονότα» των παραλλήλων ιστοριών, και οι δέκα παρθένοι αντιπροσωπεύουν την «εμπειρία» των φρόνιμων και μωρών παρθένων σε εκείνες τις δύο παράλληλες ιστορίες. Η εμπειρία των Μιλλεριτών, έως το 1856, ήταν η εμπειρία της Φιλαδελφείας, και η εμπειρία του κινήματος των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων ήταν η εμπειρία της Λαοδικείας, έως λίγο μετά τον Ιούλιο του 2023. Και στις δύο ιστορίες, φρόνιμες και μωρές παρθένοι θα φανερωθούν κατά την άφιξη του αγγέλματος της Κραυγής του Μεσονυκτίου, διότι τότε θα φανεί ποιοι είχαν το έλαιο της προετοιμασίας.

«Η κατάσταση της Εκκλησίας που αντιπροσωπεύεται από τις μωρές παρθένες αναφέρεται επίσης ως η Λαοδικειακή κατάσταση.» Review and Herald, 19 Αυγούστου 1890.

Εκείνοι που αρνούνται να φάνε το μήνυμα που βρίσκεται στο χέρι του Μιχαήλ του αρχαγγέλου, ο οποίος κατήλθε στα τέλη του Ιουλίου 2023, θα παραμείνουν στην κατάσταση της Λαοδικείας, και εκείνοι που λαμβάνουν το μικρό βιβλίο και το τρώνε θα μεταβούν στην κατάσταση της Φιλαδελφείας. Η κατάσταση της Λαοδικείας αντιπροσωπεύει έναν λαό ή ένα πρόσωπο από το οποίο ο Χριστός βρίσκεται έξω, πλην όμως ζητεί είσοδο, και η κατάσταση της Φιλαδελφείας παριστάνεται ως ο συνδυασμός της Θεότητας με την ανθρωπότητα. Οι επτά βροντές προσδιορίζουν τα «γεγονότα» της γραμμής του αληθινού προτεσταντικού κέρατος, η οποία τοποθετείται μέσα στην κρυμμένη ιστορία του εδαφίου σαράντα, αρχίζοντας στις 18 Ιουλίου 2020 και καταλήγοντας στον νόμο της Κυριακής.

Η παραβολή των δέκα παρθένων προσδιορίζει την «εμπειρία» εκείνων που καλούνται να είναι μεταξύ των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων κατά την ίδια ακριβώς εκείνη περίοδο. Τα «γεγονότα» που προσδιορίζουν την ιστορία των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων από τις 18 Ιουλίου 2020 έως τον νόμο της Κυριακής, και η «εμπειρία» των δύο τάξεων κατά τη διάρκεια αυτής της ιστορίας, συνοδεύονται από τον προσδιορισμό του έργου που ανατέθηκε και ανατίθεται σε αυτές τις δύο παράλληλες ιστορίες. Το έργο παριστάνεται από τους αγγέλους της Αποκάλυψης δεκατέσσερα, και το έργο των Μιλλεριτών παριστάνεται από τον πρώτο και τον δεύτερο άγγελο, ενώ το έργο των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων παριστάνεται από τον τρίτο άγγελο.

«Είχα πολύτιμες ευκαιρίες να αποκτήσω μια εμπειρία. Είχα εμπειρία στο μήνυμα του πρώτου, του δευτέρου και του τρίτου αγγέλου. Οι άγγελοι παρουσιάζονται να πετούν στο μεσουράνημα, κηρύττοντας προς τον κόσμο ένα μήνυμα προειδοποίησης, το οποίο έχει άμεση σχέση με τον λαό που ζει στις έσχατες ημέρες της ιστορίας αυτής της γης. Κανείς δεν ακούει τη φωνή αυτών των αγγέλων, διότι είναι σύμβολο που παριστάνει τον λαό του Θεού, ο οποίος εργάζεται σε αρμονία με το ουράνιο σύμπαν. Άνδρες και γυναίκες, φωτισμένοι από το Πνεύμα του Θεού και αγιασμένοι διά της αληθείας, διακηρύττουν τα τρία μηνύματα κατά τη σειρά τους». Life Sketches, 429.

Το έργο που δόθηκε στον έσχατο λαό του Θεού στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, στην αρχή του καιρού της σφράγισης, δίνεται εκ νέου στον έσχατο λαό του Θεού στο τέλος του καιρού της σφράγισης, όταν ο Μιχαήλ κατέβηκε τον Ιούλιο του 2023.

«Ο Ιωάννης είδε “άλλον άγγελον να καταβαίνει εκ του ουρανού, έχοντα μεγάλη εξουσία· και η γη εφωτίσθη εκ της δόξης αυτού”. Αποκάλυψις 18:1. Το έργο αυτό είναι η φωνή του λαού του Θεού, ο οποίος διακηρύσσει προς τον κόσμο ένα μήνυμα προειδοποίησης.» The 1888 Materials, 926.

Όπως με τα «γεγονότα» που παριστάνονται από τις επτά βροντές, και την «εμπειρία» που παριστάνεται από τις δέκα παρθένες, το έργο των τριών αγγέλων παριστάνει δύο παράλληλες ιστορίες.

«Ο Θεός έχει δώσει στα μηνύματα της Αποκάλυψης 14 τη θέση τους στη γραμμή της προφητείας, και το έργο τους δεν πρόκειται να παύσει μέχρι το τέλος της ιστορίας αυτής της γης. Τα μηνύματα του πρώτου και του δεύτερου αγγέλου εξακολουθούν να είναι αλήθεια για τον παρόντα καιρό, και πρόκειται να πορεύονται παράλληλα με αυτό που ακολουθεί. Ο τρίτος

ἄγγελος διακηρύσσει την προειδοποίησή του με δυνατή φωνή. “Μετά ταῦτα,” εἶπε ο Ἰωάννης, “εἶδον ἄλλον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα μεγάλην ἐξουσίαν, καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἐκ τῆς δόξης αὐτοῦ.” Σ’ αὐτόν τον φωτισμό, το φως και των τριών μηνυμάτων συνδυάζεται.» The 1888 Materials, 804.

Στα εδάφια δεκατρία ἕως δεκαπέντε του ενδεκάτου κεφαλαίου του Δανιήλ προσδιορίζεται το προφητικό ἔργο της γραμμῆς του αποστατημένου προτεσταντισμοῦ (οι Μακκαβαῖοι), του αποστατημένου ρεπουμπλικανισμοῦ (Αντίοχος Γ΄) και της πόρνης της Τύρου (οι λησταί του λαοῦ σου). Μέσα σε αὐτήν ακριβῶς την ἴδια ιστορία, οι προφητικές γραμμές του αληθινοῦ προτεσταντικῦ κέρατος των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων προσδιορίζουν το ἔργο τους, την «εμπειρία» τους και τα «γεγονότα» που λαμβάνουν χώρα ανάμεσα στον λαό του Θεοῦ των εσχάτων ημερῶν. Ἡ γραμμὴ του αληθινοῦ προτεσταντικῦ κέρατος παριστάνεται ὡς οι επτά βροντές, που εἶναι ἡ μόνη προφητεία στο βιβλίο της Αποκάλυψης ἡ οποία προσδιορίζεται ὡς σφραγισμένη. Λίγο πριν ἀπὸ το κλείσιμο της δοκιμασίας, ἡ ἐντολὴ ἐρχεται ἀπὸ τον Λέοντα της φυλῆς του Ἰούδα, Εκείνον που σφράγισε την προφητεία των επτά βροντῶν, να αποσφραγισθῶν οι προφητείες αὐτοῦ του βιβλίου.

Ἡ αποσφράγιση των επτά βροντῶν στο τέλος του καιροῦ της σφράγισης των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, ἡ οποία προεικονίσθηκε ἀπὸ την αποσφράγιση των επτά βροντῶν στην ἀρχὴ του καιροῦ της σφράγισης, πρέπει να εφαρμοσθεῖ (γραμμὴ ἐπὶ γραμμῆς) σε ἐκεῖνο το τμήμα του βιβλίου του Δανιήλ που σχετίζεται με τις ἐσχάτες ἡμέρες, και το τμήμα αὐτό εἶναι ἡ κεκρυμμένη ιστορία του εδαφίου σαράντα. Ὅταν ἐκεῖνη ἡ αποσφράγιση ολοκληρωθεῖ πλήρως, ὅπως παριστάνεται με το ἀνοίγμα της ἑβδομης σφραγίδας, ο Θεός θα ἐκχύσει το πυρ του Αγίου Του Πνεύματος ἐπάνω στους εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες, καθὼς ἐπράξε με τους μαθητές κατὰ την Πεντηκοστή. Ἡ Πεντηκοστή ἀντιστοιχεῖ προς τον προσεχῶς ἐρχόμενο νόμο της Κυριακῆς.

«Με ειλικρινὴ και ἐνθερμη προσδοκία ἀτενίζω τον καιρό κατὰ τον οποίο τα γεγονότα της ἡμέρας της Πεντηκοστῆς θα ἐπαναληφθῶν με ἀκόμη μεγαλύτερη δύναμη ἀπὸ ὅ,τι τότε. Ο Ἰωάννης λέγει: “Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα ἐξουσίαν μεγάλην· και ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἐκ τῆς δόξης αὐτοῦ.” Τότε, ὅπως κατὰ την εποχὴ της Πεντηκοστῆς, ο λαός θα ἀκούσει την ἀλήθεια να του κηρύττεται, ο καθένας στη δικὴ του γλώσσα.»

«Ο Θεός δύναται να ἐμφυσήσει νέα ζωὴ σε κάθε ψυχὴ που ἐπιθυμεί ειλικρινῶς να Τον υπηρετεῖ, και να ἀγγίζει τα χεῖλη με ζωντανό ἀνθρακα ἀπὸ το θυσιαστήριο, και να τα καταστήσει εὐγλωττα με τον αἶνο Του. Χιλιάδες φωνές θα ἐμποτισθῶν με τη δύναμη να διακηρύξουν τις θαυμαστές ἀλήθειες του Λόγου του Θεοῦ. Ἡ τραυλὴ γλώσσα θα λυθεῖ, και οι δειλοί θα ἐνδυναμωθῶν ὡστε να φέρουν θαρραλέα μαρτυρία υπέρ της ἀλήθειας. Εἶθε ο Κύριος να βοηθήσει τον λαό Του να καθαρῖσει τον ναό της ψυχῆς ἀπὸ κάθε μολυσμό, και να διατηρήσει τόσο στενὴ σχέση με Αὐτόν, ὡστε να γίνουν μέτοχοι της ὀψιμης βροχῆς ὅταν αὐτὴ ἐκχυθεῖ». Review and Herald, 20 Ἰουλίου, 1886.

Ἡ ἀρχὴ του καιροῦ της σφράγισης ἀπεικονίζει το τέλος του καιροῦ της σφράγισης. Στην ἀρχὴ, ἡ ὀψιμη βροχὴ ἐκχύθηκε κατὰ μέτρο, και στο τέλος ἐκχύνεται χωρὶς μέτρο. Ο ἄγγελος που κατέβηκε στις 11 Σεπτεμβρίου 2001 εἶναι ο ἴδιος ἄγγελος που κατέβηκε στα τέλη Ἰουλίου 2023. Ἡ ιστορία

της Πεντηκοστής άρχισε με την ανάσταση του Χριστού, και η ολοκλήρωση της τέλειας εκπλήρωσης της Πεντηκοστής είναι κατά την ανάσταση των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων.

«Η πράξη του Χριστού να εμφυσήσει στους μαθητές του το Άγιο Πνεύμα και να τους μεταδώσει την ειρήνη του, ήταν σαν λίγες σταγόνες πριν από την άφθονη βροχή που επρόκειτο να δοθεί κατά την ημέρα της Πεντηκοστής». Spirit of Prophecy, τόμος 3, 243.

Ο Χριστός ενεφύσησε επί τους μαθητάς Του αφού αναστήθηκε, αμέσως μετά την ανάβασή Του προς τον Πατέρα Του. Όταν κατήλθε από τη συνάντησή Του με τον Πατέρα, εμφανίστηκε στους μαθητές και ενεφύσησε επάνω τους ολίγες «σταγόνες», οι οποίες προηγήθηκαν των «άφθονων βροχών της Πεντηκοστής». Οι ολίγες σταγόνες αντιπροσωπεύουν την αρχή του καιρού της σφραγίσεως, και οι άφθονες βροχές αντιπροσωπεύουν το τέλος. Η αρχή του καιρού της σφραγίσεως επαναλαμβάνεται στο τέλος, και καθώς ο Χριστός ενεφύσησε επί τους μαθητάς Του στην αρχή της Πεντηκοστιανής περιόδου, έτσι ενεφύσησε και επί τον λαό Του των εσχάτων ημερών κατά το τέλος εκείνης της περιόδου.

«Τα ξηρά οστά έχουν ανάγκη να δεχθούν την πνοή του Αγίου Πνεύματος του Θεού, ώστε να θεθούν σε ενέργεια, ως διά αναστάσεως εκ νεκρών.» Bible Training School, 1 Δεκεμβρίου, 1903.

Ο θάνατος των δύο μαρτύρων περιλαμβάνει το γεγονός ότι εκείνοι που διακήρυξαν το ψευδές μήνυμα του Nashville και της 18ης Ιουλίου 2020, το έπραξαν ως Λαοδικείς. Η ανάσταση των νεκρών ξηρών οστών συμβολίζει μία μετάβαση από την κατάσταση της Λαοδικείας, η οποία είναι κατάσταση θανάτου, στην κατάσταση της Φιλαδελφείας, η οποία είναι ζωή. Η πνοή που επιφέρει την ανάσταση και τη μετάβαση είναι ένα προφητικό μήνυμα.

«Ποια δύναμη πρέπει να έχουμε από τον Θεό, ώστε οι παγωμένες καρδιές, που έχουν μόνο μια νομικιστική θρησκεία, να δουν τα καλύτερα πράγματα που έχουν προβλεφθεί γι' αυτούς—τον Χριστό και τη δικαιοσύνη Του! Χρειαζόταν ένα ζωοποιό μήνυμα για να δώσει ζωή στα ξηρά οστά.» Manuscript Releases, τόμος 12, 205.

Η περίοδος μεταξύ της αναστάσεως του Χριστού διαιρέθηκε σε δύο περιόδους, η πρώτη εκ των οποίων ήταν σαράντα ημέρες, οπότε κατόπιν ανήλθε, ακολουθούμενη από δέκα ημέρες πριν από την Πεντηκοστή. Το σαράντα είναι σύμβολο της ερήμου, όπως και οι τρεισήμισι ημέρες ή τα χίλια διακόσια εξήντα έτη ή ημέρες.

Όταν ο Μιχαήλ κατήλθε τον Ιούλιο του 2023, οι τρεισήμισι ημέρες του θανάτου στους δρόμους έληξαν, καθώς ο Χριστός άρχισε το έργο της ενώσεως της Θεότητός Του με την ανθρωπότητα ανάμεσα στις εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες. Το έργο εκείνο παριστάνετο από τις δέκα ημέρες πριν από την Πεντηκοστή, κατά τις οποίες η αμαρτία αποβλήθηκε και η ενότητα μεταξύ των αδελφών εδραιώθηκε. Το δέκα αντιπροσωπεύει μία διαδικασία δοκιμασίας, και η διαδικασία της δοκιμασίας έληξε κατά την Πεντηκοστή, η οποία αντιπροσωπεύει τον νόμο της Κυριακής.

Στην ίδια ακριβώς ιστορική περίοδο του εδαφίου σαράντα, όπου οι οκτώ Πέρσες βασιλείς και η ιστορία της συμμαχίας μεταξύ των Ιουδαίων και της Ρώμης αντιπροσωπεύουν τη διαδικασία δοκιμασίας της εικόνας του θηρίου, η διαδικασία δοκιμασίας των παρθένων απεικονίζεται στις

δέκα ημέρες που οδηγούν στην Πεντηκοστή. Τα αποστατικά κέρατα του Προτεσταντισμού και του Ρεπουμπλικανισμού ενώνονται σε εκείνη την ιστορική περίοδο για να σχηματίσουν την εικόνα του θηρίου, ενώ το αληθινό προτεσταντικό κέρασ ενώνει την ανθρωπότητά τους με τη Θεότητα του Χριστού, σχηματίζοντας έτσι την εικόνα του Χριστού, σε μια διαδικασία που διαχωρίζει δύο τάξεις προσκυνητών.

Τα ιστορικά γεγονότα που παριστάνονται ως επτά βροντές αποσφραγίζονται στην ιστορία που παριστάνεται στα εδάφια δεκατρία έως δεκαπέντε του Δανιήλ ένδεκα, και μαζί ευθυγραμμίζονται με την κεκρυμμένη ιστορία του εδαφίου σαράντα, η οποία καταλήγει στον επικείμενο νόμο της Κυριακής, όπου κλείνει η δοκιμασία για τους τηρούντες το Σάββατο.

«Και πάλιν, αυτές οι παραβολές διδάσκουν ότι δεν πρόκειται να υπάρξει καμία δοκιμαστική περίοδος μετά την κρίση. Όταν το έργο του ευαγγελίου ολοκληρωθεί, ακολουθεί αμέσως ο διαχωρισμός μεταξύ των καλών και των κακών, και η μοίρα κάθε τάξεως καθορίζεται για πάντα». Παραβολές του Χριστού, 123.

Ο διαχωρισμός των φρονίμων και των μωρών, των Λαοδικέων και των Φιλαδελφών, ή του σίτου και των ζιζανίων, πραγματοποιείται από τους αγγέλους.

«Αφήστε και τα ζιζάνια και το σιτάρι να αυξάνονται μαζί έως τον θερισμό. Τότε το έργο του διαχωρισμού το επιτελούν οι άγγελοι.» Selected Messages, βιβλίο 2, 69.

Το μήνυμα που αποσφραγίζεται ακριβώς πριν από τη λήξη της δοκιμασίας προσδιορίζει το έργο του λαού του Θεού, όπως αυτό παριστάνεται από τους αγγέλους. Το μήνυμα που περιέχεται σε αυτά τα άρθρα δημοσιεύεται τώρα σε ολόκληρο τον πλανήτη σε περισσότερες από εξήντα γλώσσες. Αυτό επιτελείται τώρα ακριβώς πριν από τη λήξη της δοκιμασίας, και είναι το έργο του λαού του Θεού των εσχάτων ημερών να παρουσιάσει αυτό το μήνυμα. Το μήνυμα προσδιορίζει τα γεγονότα που παριστάνονται ως επτά βροντές, και το έργο της κατανόησης και της παρουσίασης του μηνύματος παράγει την εμπειρία των φρονίμων παρθένων.

Θα συνεχίσουμε αυτή τη μελέτη στο επόμενο άρθρο.

«Στα οράματα της νύκτας πέρασε ενώπιόν μου μια πολύ εντυπωσιακή σκηνή. Είδα μια τεράστια σφαίρα πυρός να πέφτει ανάμεσα σε μερικά ωραία μέγαλα, προκαλώντας την άμεση καταστροφή τους. Άκουσα κάποιον να λέει: “Γνωρίζαμε ότι οι κρίσεις του Θεού επρόκειτο να έλθουν επάνω στη γη, αλλά δεν γνωρίζαμε ότι θα έρχονταν τόσο σύντομα.” Άλλοι, με φωνές γεμάτες αγωνία, έλεγαν: “Εσείς το γνωρίζατε! Γιατί, λοιπόν, δεν μας το είπατε; Εμείς δεν το γνωρίζαμε.” Από κάθε πλευρά άκουγα παρόμοια λόγια μομφής να εκφέρονται.»

«Με μεγάλη αγωνία ξύπνησα. Ξανακοιμήθηκα, και μου φάνηκε ότι βρισκόμουν σε μια μεγάλη σύναξη. Κάποιος που είχε εξουσία απηύθυνε τον λόγο προς τη συνάθροιση, ενώ μπροστά τους ήταν απλωμένος ένας χάρτης του κόσμου. Είπε ότι ο χάρτης απεικόνιζε τον αμειλώνα του Θεού, ο οποίος έπρεπε να καλλιεργηθεί. Καθώς το φως από τον ουρανό έλαμπε επάνω σε οποιονδήποτε, εκείνος έπρεπε να αντανakλά το φως προς τους άλλους. Φώτα έπρεπε να ανάψουν σε πολλά μέρη, και από αυτά τα φώτα έπρεπε να ανάψουν και άλλα ακόμη φώτα.»

Τα λόγια επαναλήφθηκαν: «Σεις είσθε το άλας της γης· εάν δε το άλας μωρανθή, με τι θέλει αλατισθή; δεν είναι πλέον εις ουδέν καλόν, ειμή να ριφθή έξω και να καταπατήται υπό των ανθρώπων. Σεις είσθε το φως του κόσμου. Πόλις κειμένη επάνω όρους δεν δύναται να κρυφθή. Ουδέ ανάπτουσι λύχνον και θέτουσιν αυτόν υπό τον μόδιον, αλλ' επί την λυχνίαν· και φέγγει εις πάντας τους εν τη οικία. Ούτω ας λάμψη το φως σας εμπροσθεν των ανθρώπων, διά να ίδωσι τα καλά σας έργα και δοξάσωσι τον Πατέρα σας τον εν τοις ουρανοίς.» Κατά Ματθαίον 5:13–16.

«Είδα ακτίνες φωτός να λάμπουν από πόλεις και χωριά, και από τα υψηλά μέρη και τα χαμηλά μέρη της γης. Ο λόγος του Θεού υπακούσθηκε, και ως αποτέλεσμα υπήρχαν μνημεία γι' Αυτόν σε κάθε πόλη και χωριό. Η αλήθειά Του διακηρυσσόταν σε ολόκληρο τον κόσμο.

«Τότε ο χάρτης αυτός αφαιρέθηκε και ένας άλλος τοποθετήθηκε στη θέση του. Επάνω του το φως έλαμπε μόνο από λίγα μέρη. Ο υπόλοιπος κόσμος ήταν μέσα στο σκοτάδι, με μόνο μια αμυδρή λάμψη φωτός εδώ κι εκεί. Ο Εκπαιδευτής μας είπε: “Το σκότος αυτό είναι αποτέλεσμα του ότι οι άνθρωποι ακολουθούν τη δική τους οδό. Έχουν θρέψει κληρονομικές και επίκτητες τάσεις προς το κακό. Έχουν καταστήσει την αμφισβήτηση, τη μεμψιμοιρία και την κατηγορία κύριο έργο της ζωής τους. Οι καρδιές τους δεν είναι ορθές ενώπιον του Θεού. Έχουν κρύψει το φως τους κάτω από τον μόδιο.”»

«Εάν κάθε στρατιώτης του Χριστού είχε πράξει το καθήκον του, εάν κάθε σκοπός επάνω στα τείχη της Σιών είχε δώσει σαφή ήχο με τη σάλπιγγα, ο κόσμος θα μπορούσε ήδη από τώρα να είχε ακούσει το μήνυμα της προειδοποίησης. Αλλά το έργο υστερεί κατά έτη. Ενώ οι άνθρωποι κοιμούνταν, ο Σατανάς μάς πρόφθασε με πανουργία.» Testimonies, τόμος 9, 28, 29.